

1884-05-23

þÿ £ ¬ » À¹ 3 3/4 - ± Á . 1 4

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10088>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

Είδοται... ή... κατά... ατοκήν.

ΣΑΛΠΙΓΓΕ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΠΟΛΙΤΙΚΟΞΑΤΥΡΙΚΗ

* ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ *

Αρθρα σύμφωνα τῶ... "Σάλπιγγος κα..."

Συνδρομή ἑτησία προπληρωτίσ.
Εν Κύπρῳ.....Σελ. 8.
Εν τῷ Ἐξωτερικῷ..... ,, 12.

Διὰ πᾶσαν αἴτησιν ἀπευθυντέον τῷ Σουρτάκτῳ
Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΩ. Editor S. HOVRMOUZIOS.

Παύσασθε ληροῦντες, καὶ περὶ τῶν ὄλων ἐρίζοντες, καὶ κέρατα ἀλλήλοις φύοντες,
καὶ κροκοδείλους ποιῶντες. (Λουκ. Νεκρ. Διάλ.)

Ἡ εὐλευθερία παρηρη-
μηνεύθη!
Ἡ ἀλαλιὰ νὰ τροφή πα-
ρεποίηθη.
(Συνέχεια ἐκ τοῦ ἡγουμ. φύλλου.)
Φιλτατοὶ γονεῖς! Ἀναλογισθώ-
μεν πρὸς Θεοῦ τὴν εὐθύνην τὴν ὀ-
ποῖαν φέρομεν ἀπέναντι τοῦ καθή-
κοντος ἡμῶν ὡς γονέων, καὶ τοῦ
πρὸς τὴν πατρίδα πρὸς ἣν ὀφείλο-
μεν παραδῶται ἀξίους πολίτας ὑ-
γεῖς καὶ εὐρώστους καθ' ὅλα κατὰ
τε τὸν νοῦν, τὸ σῶμα καὶ τὴν ἠθι-
κὴν διάπλασιν ἄς ἀναμνησθῶμεν
τὸν περιωρισμένον βίον ὃν καὶ ἡ-
μεῖς αὐτοὶ διήλθομεν ὑπὸ τὸ αὐ-
στηρὸν καὶ ἐπιτακτικὸν βλέμμα
τῶν γονέων ἡμῶν, βίον ὃν σήμερον
καὶ ἡμεῖς αὐτοὶ ἐπαινοῦμεν, καὶ
ἄς ἐφαρμόσωμεν αὐτὸν ἐπὶ τὰ τέ-
κνα ἡμῶν ἄς λείψῃ εἰς τοῦτο ὁ
ψευδοπολιτισμὸς, ὁ ὁποῖος ὑπὸ τὸ
πρόσχημα καὶ τὸ εὐχηθὸν ὄνομα τῆς
Ἐλευθερίας κινδυνεύει νὰ κατα-
πλημμυρῆσῃ πᾶσαν πράξιν μας,
καὶ ἄς θεωρώμεθα ὡς πρὸς τοῦτο
ἀπολίτευτοι ἄς κατηγορώμεθα ὡς
πρὸς τοῦτο ὅτι ζῶμεν τὸν βίον τῶν
καὶ πρὸ 2 χιλ. ἐτῶν προγόνων ἡ-
μῶν διότι ἐὰν τὸ ἀφίνειν ἀνεξέλεγ-
κτους τὰς πράξεις τῶν ἐξημέτερον
φαντασίαν συνήθως ἐν τῇ ἐφηβικῇ
ἡλικίᾳ ἐχόντων τέκνων ἡμῶν, ἐὰν
τὸ ἀφίνειν ἀχαλινώτους ὅλας τὰς
νεανικὰς ὀρμὰς καὶ ὀρέξεις τῶν νὰ
φθάνωσιν αὐταὶ εἰς τὸν ὕψιστον

τῆς ὑπερβολῆς βαθμὸν, συνεπιφέ-
ρουσαι κινδύνους καὶ καταστροφὰς
ἠθικὰς τε καὶ ὑλικὰς, συναινοῦντες
καὶ συνεπικυροῦντες καὶ ἡμεῖς διὰ
τῆς ἀσυγγνωστῆς σιωπῆς μας, ἐὰν
λεῖω ταῦτα πάντα, καλεῖται πο-
λιτισμὸς, πρόσδος, τότε μὰ τὴν ἀ-
λήθειαν προτιμότερος καὶ χιλιάκις
προτιμότερος ὁ βαρβαρισμὸς καὶ ἡ
ἀμάθεια. Ἡ φράσις «ἄφες ἐλευθε-
ρον» ἡ ἀπερισκέπτως μὲν ὑπὸ τῶν
γονέων ἐκφερομένη, ἡδεὺς δὲ ὑπὸ
τῶν τέκνων ἀκουσμένη, κατήνησε
σήμερον «ἀπεριόριστος» ἡ τὴν σω-
φροσύνην σώζουσα μετῴτης κατ'
Ἀριστοτέλην δὲν ὑπάρχει ἐν αὐτῇ
«ἄφες ἐλευθερον» νὰ συναναστρα-
φῇ καὶ νὰ διασκεδάσῃ διότι βλά-
πτεται(;) «ἄφες ἐλευθερον» νὰ ἐκ-
πληρῆ κατακόρως πᾶσαν ἐπιθυμί-
αν του διότι προσβῆλλεται ἡ ὑγεία
του(!) «ἄφες ἐλευθερον», διότι εἶνε
νέος νὰ χαρῆ(!) καὶ ἀδιάφορον ἂν
ἡ προσωρινὴ χαρὰ του γίνῃ πρὸς-
νὸς λύτης διαρκούς εἰς ὀλοκλήρον
οἰκογένειαν. Τοῦτο ἀρὰ γε καλεῖται
καὶ ἀλαλιὰ νὰ τροφή; Τοιαύτη
εἶνε ἀρὰ γε ἡ ἐν τῷ πολιτισμῷ πρό-
σδος πάσης προοδευτικῆς κοινωνίας;
Χαλινὸν γονεῖς! διότι κατὰ κρη-
μνοῦ θαινόμεν τὸ ἄρμα ἐκτροχια-
σθὲν φέρεται βαρυπετὲς πρὸς κατή-
φορον ἀνάγκη νὰ κρατηθῇ συντό-
μως πρὶν ἢ λάβῃ τὴν ὑπὸ τῶν νό-
μων τῆς βαρύτητος ὑπαγορευόμε-
νὴν ταχύτητα, καθότι δυσκολώτα-

τον τότε ἵνα μὴ εἴπωμε ἀδύνατον
ἀποβαίνει ν' ἀναχαιτισθῇ ἢ πρὸς
τὰ κάτω ἢ πρὸς τὴν συγκρουσθῆν
καὶ συντριβῆν σείρουσα ὄρμη «ἄφες
ἐλευθερον» τὸ τέκνον σου νὰ διασκε-
δάσῃ ἀλλὰ μετὰ τινῶν; «ἄφες ἐ-
λευθερον» νὰ χαρῆ ἀλλὰ πῶς; καὶ
πῶς; «ἄφες ἐλευθερον» ν' ἀκολουθῇ
τὰς φυσικὰς ὀρμὰς, ἀλλὰ πῶς καὶ
πότε; Ἰδοὺ πού πρέπει νὰ ἐγώμεν
ἐστραμμένον καὶ προσεκτικώτατον
τὸ βλέμμα ἰδοὺ πού ἐγκείται τὸ
πατρικὸν καθήκον ἰδοὺ ἡ ρύθμισις
ἡ ὑπὸ τῆς πατρικῆς στερῆς ἐπι-
βαλλομένη ἄλλως θάπτον ἢ βράδι-
ον βαρείας καθ' ἡμῶν ἔξομεν τὰς
μομφὰς τῆς κρινωνίας, τὰς ἐπι-
πλήξεις τοῦ συνειδότος, καὶ τῶν
τέκνων μας αὐτῶν τὰ πικρὰ πα-
ράπονα.

Χρυσόκοπανον.

Σκέψεις ἐπὶ τῷ Ἐκκλησιαστι-
κοῦ ζητήματος.
(Συνέχεια καὶ τέλος.)
Κινοῦσι μὲν δὲ νὰ διέπῃ τὸ ὅλον
δημιουργηθῆσόμενον ἔθνικόν οἰκο-
δόμημα ἢ τὴν διαχείρισιν ἢ τὰ κα-
θήκοντα τῶν διαχειριστῶν ἢ τῆς ἐκ-
λεχθῆσομένης ἐξελεγκτικῆς ἐπιτρο-
πῆς ἢ τῆς κατὰ τριετίαν νὰ ἐκλέ-
γῃται εἰς τέσσαρα τμήματα εἰδικά,
ἕκαστον κατὰ παροικίαν ἕκαστον Μη-
τροπολίτου, συγκειμένη ἐκ κληρι-
κῶν ἢ λαϊκῶν μελῶν, ἢ προεδρευο-
μένη πάντοτε ὑφ' ἑνα ἕκαστον Μη-

τροπολίτην. Μία δὲ γενική ἐν τῇ
πρωτευούσῃ ὡσαύτως, προεδρευο-
μένη ὑπὸ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, ἐ-
συνεδριάζουσα καθ' ὄρισμένας ἐπο-
χὰς δις τοῦ ἔτους τακτικῶς.

Τέσσαρες ταμίαι ὑπεύθυνοι πρὸς
λογοδοσίαν, εἰς ἕκαστος καθ' ἑκά-
στην ἀρχιερατικὴν παροικίαν, ἐν τῇ
ταμίῳ τῶν ὀφείων νὰ κατατίθην-
ται τὰ πλεονάζοντα, καὶ ὑφ' ὧν νὰ
τοκίζωνται πρὸς κοινὸν ὄφελος ἀ-
σφαλῶς.

Τὸν κανονισμὸν νὰ ὑπογράψω-
σιν οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ ἡ παγκύπριος
ἐπιτροπή, ἐφωδιασμένη προηγουμέ-
νως διὰ τακτικῶν ἀνεκκλήτων πλη-
ρεξουσίων, εἶτα δὲ κατ' αἴτησιν ὁ-
λων ἐπικυρώσῃ καὶ ἡ Κυβέρνησις.
εἰς τρόπον ὥστε νὰ θεωρηθῇ οὗτος
ὡς εἰδικὸς ἐν ἰσχύϊ κανονισμὸς καὶ
νόμος ὑποχρεωτικὸς δι' ὅλους ἐν-
γένετα Ἕλληνας κατοίκους.

Τοιουτοτρόπως ἐπιτευχθήσεται
ἐφ' ὅσον εἶναι δυνατὸν ἐφικτὴ ἐπὶ
τοῦ παρόντος λύσις. Καὶ ἄς παύ-
σωμεν πλέον φωνασκούντες καὶ λέ-
γοντες ἢ συκοφαντοῦντες μυρία, καὶ
τὰ πράγματα μεγεθύνοντες καὶ ἐκα-
τομμύρια προσόδων καταμετροῦν-
τες, χωρὶς προηγουμένως νὰ σαθ-
ρίσωμεν τὰς προσόδους, τὰς ἀπά-
νας, τοὺς κόπους τῆς καλλιεργείας,
τοὺς βαρεῖς φόρους, τὰς ἀνομβρί-
ας καὶ πάλλα ἐπὶ τῆς θαλάσσης πε-
τρίδος κατ' ἐνιαυτὸν ἐπιπίπτουσα
ἀτυχήματα, ἅπερ πολλάκις ἀπορ-
ροφῶσιν οὐκ ὀνόν τὰς προσόδους,
ἀλλὰ καὶ τὰ κεφάλαια ἀκόμη. Ἄς ἀ-
καλογοισθῶμεν ἔτι, ὅτι χωρὶς νὰ
προσέλθωμεν καὶ ἡμεῖς αὐτοὶ εἰς ἀ-
ρωγὴν καὶ βοήθειαν, οὐδὲν παῶς
καλὸν καὶ κοινωφελὲς ἐπιτυγχάνε-
ται, προσκυοτεροῦντες μόνον ἀπὸ
τὰ ἔτοιμα, ἢ καὶ ὅπως συνειθίζωμεν
νὰ προφασιολογῶμεν ἀπὸ τὰ ἔθνη
καὶ μᾶς.

Ἄλλως τε εἰς κακίζοντες θεω-
ρῶμεν ὅτι ὁ κληρὸς μᾶς εἶναι κακὸς
διαχειριστὴς τῆς ἐθνικῆς περιουσί-
ας, καὶ ἡμεῖς ὅμως ἐν τῇ ἐγνώσει
τοῦ ἀλασθήσου δὲν πρέπει νὰ φρο-
νῶμεν ἑαυτοὺς καλοῖς καὶ ἀπαι-
εῖς, διότι ἅπαντες ἐκ τοῦ αὐτοῦ
φυράματος εἴμεθα. Ἀνάγκη δ' ἐπὶ
τέλους νὰ μάθωμεν ὅτι, ὅπου οἱ
τρεῖς τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου
πτυχιούχοι Ἀρχιερεῖς μᾶς μετα-
λάξωσι καὶ αὐτοὶ ὡς ἄνθρωποι τὸν
βίον, ἀγνοῶν μὰ τὴν ἀλήθειαν μὴ ὁ-
ποῖους πρὸς ὁμοίους θὰ τοὺς ἀντι-
καταστήσωμεν. Ἐπειδὴ δυστυχῶς οὐ
δόλωσ μέχρι τοῦδε ἐπρονοήσαμεν
ἵνα προπαρασκευάσωμεν εἰς τοῦτο
ἄνδρας ικανούς. Καὶ τότε θὰ ψάλ-
λωμεν ἀναμφιλέκτως τὰ συνήθη
συνήθη ρωμαϊκὰ μοιρολογήματα
"κοῖμα οἱ καυμένοι! ἦσαν ἀληθῶς

ἀξιολογώτατοι", καὶ ἄλλα μυρία με-
τὰ θάνατον ἀνωφελῆ ἐγκώμια.

Λευκωσία. Γ. Ι. ΚΥΠΙΑΔΗΣ

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Οἱ τέσσαρες τῆς Νήσου Σ. Ἀρ-
χιερεῖς συνελθόντες ἐσκέφθησαν καὶ
ἔθεντο τὰς βάσεις πρὸς λύσιν τοῦ
Ἐκκλ. ζητήματος, ἃς ἀνυπομόνως ὁ
λαὸς περιμένει νὰ ἴδῃ ἐν ταῖς
μετ' οὐ πολὺ ἐκδοθησομέναις ἐγκυ-
κλίοις, δι' ὧν θέλει προσκληθῆ καθ'
ἅ μανθάνομεν ὁ λαὸς νὰ στείλῃ ἄν-
τιπροσώπους κατὰ τὴν 15 Ἰουλί-
ου καθ' ἣν καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς αὐθις
θέλουν συνέλθῃ. Καθ' ἡμᾶς εὐκολώ-
τερον ἤθελεν εἶσθαι εἰάν οἱ ἀντιπρό-
σωποι τοῦ λαοῦ εἰς τὸ ζήτημα τοῦ-
το ἐστέλλοντο οἱ κ. κ. Βουλευταὶ
καθότι δυσκολώτατον ἀποδοῖναι
κατὰ τὴν ὥραν μάλιστα ταύτην,
καθ' ἣν ὁ λαὸς ἐνασχολεῖται σπου-
δαίως εἰς τὴν ἐργασίαν του, νὰ ἐκ-
λέξῃ ἀντιπροσώπους ἄλλους. Ἄς ἰ-
δῶμεν τέλος πάντων ποῦ θὰ κα-
ταλήξῃ καὶ τὸ πολυθρόλητον τοῦ-
το ζήτημα τοῦ ἀποίου μία οἰαδήπο-
τε λύσις, ἀξιοπρεπὴς πάντοτε, κα-
τήνησε φυσικὴ συνέπειά τῆς με-
ταπολιτευσσεως ἣν μερταίως ἡ νῆτος
Κύπρος ὑπέστη.

Ἰπὸ τινος πολίτου ἐνταῦθα ἐ-
λάβομεν ἐπιστολὴν μεστὴν ὕβρειων
ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι ἐν τῷ παρελθόντι
ἀριθμῷ ἐδημοσιεύθη διάλογός τις,
σταλεῖς ἡμῖν ὑπὸ τινος, ὅστις, καί-
τοι ἀνώνυμος ὄλων, προσέβαλε, λέ-
γει, αὐτόν. Ἐπιφυλασσόμενοι ν' ἀ-
παντήσωμεν τῷ πολίτῃ τούτῳ ἐν
καιρῷ τῷ δέοντι, λέγομεν ἤδη μόνον
αὐτῷ ὅτι αἱ ἐν τῇ ρυπαρογραφίᾳ
του ὕβρεις ἐστῶσαν κοσμήματα τῆς
κεφαλῆς του.

Ἀπὸ τῆς ἐσπέρας τῆς Κυριακῆς
ἡ πόλις ἡμῶν ἐφαιδρύνθη διάφορα
καταστήματα ἐορτάζον
καὶ χαίρονται χαρὰν χαρμόσυνον
διότι ὑπεδέχθησαν πρόσωπον τοῦ ἀ-
ποίου ἢ ἐπὶ τινὰ καιρὸν σπέρσης
ἀπεγοήτευσεν αὐτὰ καὶ προῦξένθη
σπάσιν εἰς τὰς ἐμπορικὰς
κινήσεις των. Ἄχ ἀκρις ἀκρις! δὲν
ξέρω μὲ ποῖον τρόπον πρέπει νὰ
σε παρακαλῆ τις διὰ νὰ ἀκούῃς
τί τάχα ἐφαγες μόνον τὸ κοῦσ-
κοῦν τοῦ κατέλλου του διὰ νὰ

μᾶς δείξης ὅτι ἠδύνασο νὰ τὸ κά-
μης καὶ δὲν τὸ ἔκαμες; ἢ ἐνῶ ἤρχι-
σες νὰ τὸν τρώγῃς ἠσθάνθης καὶ σὺ
τὴν μεγάλην ξυνάδαν του καὶ ἀπε-
μακρύνθη; τοῦτο πιστεύω θὰ ἦνε
τὸ ἀληθινόν· καὶ τότε ἀλοῖμονον!
δὲν θὰ βρεθῆ πιστεῖω κανέν ζῶον
νὰ πλησιάσῃ τέτοιον τρομερὸν ζῶον!

Οἱ ζωοκλέπται κατὰ τὰς τε-
λευταίας ταύτας ἡμέρας εἰργάσθη-
σαν μέχρις ἰδρύτος καὶ καμάτρου
ὀλοφάνερα πλέον λαμβάνουν τὰ ζῶ-
α καὶ ἀπέρχονται· ποῦ; ἀγνοεῖτε
εἰσέτι. Ἐταιρίαι πολλαὶ ἐσχημα-
τίσθησαν, καὶ Πρακτορεία συνε-
στάθησαν εἰς πλείστα μέρη, εἶναι
δὲ τόσων καλῶς διωργανωμένα ὥ-
στε, ἐκλάπησαν ζῶα τινος; ἀδύνα-
τον πλέον νὰ εὑρεθῶσιν· ὑποτίθεται
λοιπὸν ὅτι τὰ τῆς ζωοκλοπῆς Πρα-
κτορεία εἶναι συνδεδεμένα με ἐξω-
τερικὰ ὅμοια, καὶ κατορθοῦται οὐ-
τω ἡ ἐξαγωγή ἀμέσως τῶν κλε-
πτομένων ζῶων, χωρὶς νὰ θαυμα-
τουργῆ καὶ ἐνταῦθα τὸ καταδρομι-
κὸν πλοιάριον· ἄλλως πῶς εἶνε ду-
νατὸν νὰ ἐξηγηθῇ τοῦτο, νὰ κλέ-
πτονται διὰ μιᾶς ἐκ διαφόρων χω-
ρίων, ἐκ Μαλτίας, Ὁμάδου, Βά-
σης, Λιμνάτι, Ἀγίας Φυλάξεως,
πλείστα ὅσα ζῶα, νὰ ἐργάζωνται
κατόπιν τηλεγραφοὶ καὶ ἐπιστολαί.
καὶ ὅμως νὰ μὴ ἀνακαλύπτωνται
τὰ ζῶα εἰς κανέν μέρος· τί ἄλλο
λοιπὸν δύναται κανεὶς νὰ ὑποθέσῃ
εἰμὴ ὅτι ἐξάγονται τῆς Κύπρου καὶ
τὰ Κόρονο κοιμάται;

Προφές ἐνῶ ἐστεκόμεθα ἐκεῖ ἔ-
τὸ ταχυδρομεῖον κοντὰ ἐμετρήσα-
μεν εἰς διάστημα 15 λεπτῶν 15
ἀνθρώπους καὶ γυναῖκας ποῦ ὄω-
σαν πάνω σὲ κείνον τὸν κατηρα-
μένον ἄλυσον· ἕνας μάλιστα ὁ ὁ-
ποῖος ἔκαμεν ἐν τ ε λ ε σ τ ἄτην
μετάνοιαν, μόλις εἶχε σηκωθῆ, εἶ-
χεν ἀκόμη τὸν ἕνα πόδα χαμπαί-
καὶ μᾶς παρεκάλεσεν ἔτσι γονυκλι-
νῆς νὰ τὸ γράψωμεν ἐς τὴν «Σάλ-
πιγγα», καὶ τοιαύτη βέβαια ἐκ-
βάθους καρδίας παράκλησις ἐπρεπε
νὰ εἰσακουσθῆ. Μὰ κύριοι Ἀγγλοι!
ἀφήσατε τὰ παιγνίδια καὶ τοιαῦτα
παιγνίδια δὲν τρώγονται πλέον.

Ἰπάρχει ἐς τὸν κόσμον ἐν μ ἄλ-
λω μ α ἕνας κ α β γ α ς τοῦ λέ-
γομεν, τὸν ὁποῖον ἐπιθυμεῖ κάθε ἕ-
νας νὰ γίνηται. Προφές εἰς τὸ πά-

νώ παντοπωλείον ἐμάλλωσαν οἱ κασάπηδες καὶ ἐπώλησαν τὸ κρέας 3 1)2 γρ. τὴν ὀκάν. Ἄχ, καὶ νὰ μάλλωναν πάντοτε· τοῦτο εἶνε ὠφέλιμον μάλλωμα! Γὰ ἀκούτε νὰ σὰ πῶ κύριοι κασάπηδες· τὸ μάλλωμα δὲν εἶνε ἀσχημον πρᾶγμα· εἶνε καθὼς τὴν φωδῆαν ποῦ καθαρίζει τὸ χρυσάφι· λοιπὸν κ' ἐσεῖς πρέπει νὰ μαλλώνετε διὰ νὰ καθαρισθῆτε ἀκούετε; χάλ νὰ σὰς δῶ χάλ ἀλλὰ ἔως ἐδῶ νὰ κατανατᾶ τὸ μάλλωμά σας.

Οἱ μεγάλοι χοροὶ κατεπλημύρησαν τὴν Λεμησσόν· κάθε λίγας ἡμέρας βλέπεις εἰς ἓν τοιχοκολλημένον χαρτὶ «Μέγας χορὸς», ἀλλ' εἰς τί βασιζέται ἡ μεγαλειότης του, ἢ ποῦ εἶνε τὸ μεγαλεῖόν του δὲν ξέυρομεν. Ἠθελήσαμεν νὰ ἐξετάσωμεν ἐκ τοῦ πλησίον ποῦ ἐγκεῖται τὸ μεγαλεῖον· τοῖχοι ἐστολισμένοι μὲ ροδοδάφναις, ἀρκεταὶ καρέκλαις ἔς τὸν γῦρον, δύο βιολάριδες καὶ τέσσαρα ζεύγη χορευτῶν ἀποτελοῦν ὅλην τὴν μεγαλειότητα. Ἴδου λοιπὸν ὁ «Μέγας χορὸς»· ὁ δὲ μικρὸς ἀποτελεῖται ἀπὸ ἓνα βιολαριν, ἓνα χορευτὴν, ἓνα λύχνον καὶ δύο φανάρια.

Αἱ κύριε! ἐντροπήν κύριε! ἡ ἀποβάθρα ἐγένεε διὰ νὰ συναθροίσῃ χρήματα καὶ ὄχι... ἄ ναι καὶ διὰ περίπατον· πῆγαινε ἔρχου ὅσας φορὰς θέλεις· ἀλλὰ τί εἶν' αὐτά;

Τρίμματος.

Ὁ κ. Α. Καμπανέλλης ἀναχωρήσας εἰς Ἀλεξάνδρειαν πρὸς διεκπεραιώσιν τοῦ ἔργου του, ἀπονέμει δημοσίᾳ τὰς εὐχαριστίας του πρὸς πάντας τοὺς ἐντίμους Κυρίους τοὺς ἐφοδιάσαντας αὐτὰν διὰ συστατικῶν ἐπιστολῶν πρὸς τοὺς ἐν Αἴγυπτῷ ἀξιότιμους ὁμογενεῖς, ὧν τὴν εὐμενὴ καὶ γενναίαν συμπεραξίν εὐγνωμόνως προσδοκᾷ.

Ε Μ Π Ο Ρ Ι Κ Α.

Κρασία ἄπισσα γρ. 168—180

τὸ γομάρι μὲ πίσσαν 152—164

Ὁξος 70—100 τὸ γομάρι

Ρακὴ σούμα βαθμ. 19 γρ. 2

5)40—2 1)4 ἡ ὀκά.

Χαρούπια 96—100 γρ. τὸ χα-

λεπ. καντάρι (ὀκ. 180) εἰς τὰς

Ἀποθήκας.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

Ἀπὸ μικρὰ μικρὰ ἐξωτερικὰ βέβαια δὲν ἐνδιαφέρεσθε τόσο· κατὶ δὲ μεγάλα ἢ κάπως σπουδαῖα νὰ σὰς πῶ ἂν δὲν τὰ ἐμάδετε ἀπὸ ἄλλων.

Ἡ Ρωσσία ἐγέλασε τῆς Περσίας καὶ τῆς ἐπῆρεμίαν καλούτσικην Ἐπαρχίαν διὰ νὰ τὴν ἐνώσῃ μετὰ τὸ Μέρβ ποῦ πῆρε ταῖς προλαβούσαις, καὶ ἔκαμε μετὰ τὴν Ἀγγλίαν καὶ ἐξυψώσας ὅλαις ἡ υπύρραις τῆς. Ἐκήρυξε προχθὲς μετὰ μεγάλας ἐπισημοτήταις τὸν διάδοχον Νικόλαον ὡς ἐνήλικα· δηλ. ὡς νὰ ἔλεγε μετὰ τούτο εἰς τοὺς μηδενιστάς. Ἔϊμεθα δύο, φανεύετε τὸν ἓνα, τὰκ ἀναβαίνει ἄλλος ἔς τὸν θρόνον. Ἡ Γαλλία ἔβαλεν ἐμπρὸς τοῦστρατοῦ τῆς Κίνας, μὰ δὲν κατώρθωσε νὰ τοῦ φάσῃ, τρέχουν πολλὰ οἱ διαβολοζακχαῖοι· ἐκεῖνοι λοιπὸν ἐμπρὸς κ' αὐτοὶ κατόπιν κατεπλημύρησαν τρεῖς ἐπαρχίας τῆς Κίνας ἢ τὰς ἔκαμαν τώρα νὰ προσοδεύουν ἢ νὰ ἐνώωνται μετὰ τὸν ἄλλον κόσμον μετὰ Γαλλικὰ πλοῖα, γαλλικὰ εὐπόρια κλ. Ἡ Γερμανία ἀγωνίζεται ἢ προσπαθεῖ νὰ κάμῃ ἀρκατοσλίκι μετὰ ὅλον τὸν κόσμον διὰ νὰ ἀρήσῃ τὴν Γαλλίαν μόνην χωρὶς φίλους, διότι ξέυρει ὅτι ἡ Γαλλία ἔχει μεγάλην διάθεσιν νὰ κάμῃ ἕνα τόκα μαζὺ τῆς καμῖαν φορᾶν.

Ἡ Τουρκία ἔλυσε τέλος πάντων τὸ Πατριρχικὸν ζήτημα ἀφήσασα ἀνέπαφα ὅλα τὰ προνόμια τῆς Ἐκκλησίας, ἐκτὸς μόνον διὰ τοὺς ἱερεῖς οἱ ὁποῖοι πρῶττον ἐγκλήματα, θὰ συζητηθῆ κατόπιν νὰ εὐρεθῆ τρόπος νὰ τιμωρῶνται ὑπὸ τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων, χωρὶς ὅμως νὰ προσβάλληται καὶ ἡ ἀξιοπρέπεια τῆς ἐκκλησίας. Ἡ Ἀγγλία σκέπτεται, συλλογίζεται, βασανίζεται πῶς νὰ κάμῃ μετὰ τὴν Αἴγυπτον. Ἐκεῖνος ὁ ἰδιότροπος Γόρδων ἐπῆγε κ' ἐγρύπωσε μετὰ ἔς ἐκείνο τὸ Καρτούμ ἢ δὲν ἔχει ὄρεξιν νὰ βγῆ, κ' ἔκαμε τὴν θέσιν τοῦ πτωχοῦ τοῦ Γλάδωνος ἢ σαλεύει. Τέλος πάντων δὲν θὰ δώσῃ ὁ Θεὸς ἰσομορφήν ἔς ἐκείνον τὸν Μαγδὴν ἔως ἔς τὸν Ὀκτώβριον, τότε νὰ δῆ τί θὰ πάθῃ. Ἡ Γλυκιομάτη τέλος πάντων Ἑλλάς καταγίνεται μουσικῶς μουσικῶς ὡς νοτάριμας οἰκοκύριος νὰ διασώσῃ τὸ σπῆνί τῆς. Αἰ, μέσα μέσῃ ἂν ἀκούετε μαλλώματα, δὲν σὰς τρομάζων βέβαια, διότι εἴμεθα κ' ἡμεῖς συνειθισμένοι ἔς αὐτά. Ἐκεῖνον τὸν Μισούλην ποῦ μὰς ἔκαψε τὴν καρδίαν θὰ τὸν ἔχωμεν ὑτέρα ποῦ λίγας ἡμέρας. Ἐρχεται σὰν ποῦλλὰ ποῦ τὸν Παράδεισον νὰ μὰς κελαθήσῃ, κομμάτι.

Ἄρκει μὰς κ' ἐν κελάδημα τουλαῦ του Παραδείσου, νὰ ἐξώσωμεν γὰ μίαν στιγμήν τὰ πάθη τῆς Ἀβύσσου.

Λάρνακι 1 Ἰουνίου 84.

Κύριε Συντάκτα.

Τὴν παρελθοῦσαν Τετάρτην εἶχομεν τὸ Ἐπισημότερον πρόσωπον τῆς νήσου μας, ζῆνεκι τοῦ ὁποῖου ἐπισημοποιήθησαν καὶ μερικὰ ἀπὸ τὰ σοκκάκια μας φαντισθέντα ἐλικοειδῶς, ὡς αἱ γραμμαὶ τοῦ περιφήμου Ἀπελλῆ, διὰ μίαν ὅμως ἡμέραν. Τὴν ἐπαύριον ἐδέχθη πλείστους ἐκ τῶν πολιτῶν εἰς τὸ Δημαρχεῖον, ἔνθα ἠκούσθη ἢ ὁ Πανηγυρικός του ὅτι ἡ Κύπρος ἀπὸ ἐξαετίας εὐημερεῖ ὑπὸ τὴν Ἀγγλικὴν Κυριαρχίαν, ὅτι τὸ ἐμπόριον εὐρίσκεται εἰς μεγάλην ἀνάπτυξιν, καὶ ἔν πρὸς ἔν ἠρίθμει τὰ πλεονεκτήματα τῆς ἀγγλικῆς κατοχῆς τὸ κυριώτερον ὅμως τὸ εἰς μεγάλην μεγίστην ἀνάπτυξιν εὐρισκόμενον ἐλησμόνησε, καὶ τοῦτο ὑπεθυμίζομεν ἡμεῖς ὅτι ὁ δημόσιος Κῆρυξ κ. Δάνδολος, καὶ τὸν λάρυγγα πλησιάζει νὰ χάσῃ δημοπρατῶν τὰς οἰκίας, ἐπαύλει, μαγαζία πᾶν τὸ προστυχόν, ὑπὲρ τῆς εὐδαιμονίας τῆς ἀριζήλου τύχης κατὰ τὰ λεχθέντα, κατοίκων τῆς Κύπρου. Εἶναι ἀληθές, ὅτι ἀνεπτύχθημεν πολὺ, παρὰ πολὺ, διότι ἐγνωρίσαμεν τόσα καὶ τόσα εἶδη εὐρωπαϊκῶν πλοτῶν, τόσα καὶ τόσα εἶδη ἐλευθεριῶν (sic) τὰ ὁποῖα ἦναι ὅλως ἄγνωστα ἡμῖν πρὸ τῆς ἀγγλικῆς κατοχῆς· τί γίνεται τώρα ἂν μὰς εἴπῃ τις ἐπειδὴ πωλεῖτε τὰ σπῆντῶν σας, πωλεῖτε τὰ τζιφλήκια σας πωλεῖτε ὅτι ἔχετε. Καρκινοβατεῖτε; Βεβαίως δὲν θὰ το πτερεύσωμεν καὶ θὰ ἀπαντησωμεν, ὅτι προσοδεύομεν εἰς τὸν πολιτισμόν, (sic) ὅστις ἀπαιτεῖ ἓνα ἂνδρωπος, ἦναι πάντοτε ἐλεύθερος, νὰ μὴ ἔχῃ πρᾶγματα περιτὰ, καὶ νὰ ἦναι εὐκίνητος, ὥστε μετὰ Ἄρις λάδι στὰ παπούτζιατου καὶ πτοῦ στὸν κίττον του.

Ἄρρε τὰ ἀγαθὰ τῶν ποικιλοδιδασκαλοτροπῶν ἀναπτύξεων.

Ὁν ἀγαπᾷ Κύριος ἐκείνον ἢ παιδεύει.

Ὁ Θεὸς ἀποστείλας τοὺς δαίμονας του, τιμωρεῖ ἡμᾶς διὰ τῆς φοβερᾶς πληγῆς τοῦ Φαραῶ τὸ Χαροποπαίγιον.

Τὸ τυχερὸν τοῦτο παιγνίδιον καταστρέφει τὸν ἄνθρωπον ὀλικῶς καὶ ἠθικῶς, διότι ὅτιν χάνει δὲν τοῦ μένει τίποτε νὰ σκεφθῆ καὶ ὅταν κερδίζει ἀμέσως τὰ κέρδη του.

Ειδιοποίησις διατρίβει κατάγραφίσεισιν ατοκότην

εις πράγματα ὅλως περιττά, ὥστε αἱ ἐξ αὐτοῦ ζημίαι εἶναι πάντοτε ὑφιστάμεναι, τὰ δὲ κέρδη ὡς ἀράχνη διαλύονται. Νὰ ἰποφασίσω ἄρην γὰρ νὰ συμφωνήσω μετὰ τινος ἰσχυριζομένου ὅτι τὸ χαρτοπαίγιον εἶναι ἀπλοῦν ἐμπόριον τοῖς μετρητοῖς, ἢ ὅτι εἰς ὅλας τὰς τάξεις δύνασαι νὰ τὸ ἀπαντήσης; Ὁχι ὄχι δὲν κείσομαι εἰς ταῦτα ἀλλὰ θὰ θεωρήσω τὸ χαρτοπαίγιον πληγὴν τοῦ Φαριῶ, μίαν τιμωρίαν ἀνωτέραν διὰ τῆς ὁποίας φαίνεται ἡ τρομερὰ ἀνάπτυξις τῆς ἀγάπης τοῦ θεοῦ σύμφωνα μετὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον· (τοιαύτη ἀγάπη εἶθε νὰ μᾶς ἐλειπε) ἀλλὰ ἡ πληγὴ ἡ τιμωρία αὕτη ἐπιβάλλεται ἡμῖν ἢ ἡμεῖς προθύμως σπεύδωμεν νὰ ἐμβολιασθῶμεν ἐν ταύτης; δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι εἶναι τὸ τελευταῖον. Διὰ τοῦτο καὶ εἰς τὰ πεπολιτισμένα κράτη, ἀπυγορεύεται ἀνστηρῶς τὸ κατηραμένον τοῦτο χαρτοπαίγιον, ἢ φαραωνεῖος αὕτη πληγὴ ἣτις πολὺ πλησίον ἔχει τὴν γάγγραιναν τὴν ὁποίαν μᾶς φιλοδωρεῖ. Ἄρα λοιπόν. Εἰς κόρακας τὸ ἀποτρόπαιον χαρτοπαίγιον.

Ζιγκ Ζάγκ.

Κύριε Συντάκτη τῆς "Σάλπιγγος"

Συγχώρησέ μου νὰ σοῦ πῶ ὅτι εἶσαι νάκκον ἀδιάντροπος διότι ὄχι δὴς κ' ὅτι ἀκούσης ἀμέσως πὸ κάτω ἔς τὰ πιντῆρα ἢ τρῖκκι τράκκα ἢ εἰς τὰ μμάτια κ' εἰς τ' αὐτὰ τοῦ κόσμου ἐν σπιτίξεις μὲ μᾶλους, μὲ μιλζούς, μὲ προεστοῦς μὲ πρῶξιζε διότι ἢ τῶν ἐφημεριδογράφων ἢ τιμωρία ἐφευρέθη τὸν προετούς νὰ τοὺς κάμνεται νάκκον χαττήρι γιὰ ἐπὶ ὑπερὰ ἀφίνουνας ἔς τὰ κρύα τοῦ λουτροῦ· δηλαδὴ κρατοῦν μὲν ἐκεῖνοι τὰ φύλλα, βάλλουν ὅμως ἄλλους πᾶνω ἑσᾶς τὰ ἐρέφουν πίσω ἐν ἀκουσες τί ἐπαθεν ἕνας ἀναδέλφος σου προχθῆς (ἔχει κανίαν ἀνάμισυ μῆνα) πὸ ἕνα προετόν, γιὰ ἐπὶ ἐδημοσίευσεν μῆνα ἀλήθειαν δι' ἀλόου του; μάθετο ἀπὸ μῆνα ἔβαλε 4—5 πᾶνω ἢ τοῦ ἐπρεψαν τὰ φύλλα· οἱ βέβαια γὰρ νὰ τὸν ζημιώσῃ, διότι ἡ καμῆλα πῶν τ' αὐτὴ δὲν κουτζόνεται, ἀλλὰ γὰρ νὰ μὴ βλέπων κ' ἐκεῖνοι τὰ καμώματά του· ἀμὰ φασούλλι φασούλλι γεμῶνει ἢ τὸ σακκούλλι· σήμερον ἕνας κ' ἄνριον ἄλλος, πᾶν πολλοὶ αἱ ν' ὄχα ἐμπρός μου κείνον τὸν σιῶφ προετόν φτωματῆν τοῦ θελο νὰ τοῦ βάλω ἢ τὸ περίου γιὰτι μᾶς εἰδειξε μὲ τοῦτο, ὅτι ποττὲ δὲν θέλει νὰ γείνη ἄξιος νὰ τοῖ ἐπαινίσουν τ' ἐφημερίδες· αἱ γλαβροὺν προετικῆ κεφαλὴ κολάκα πῶν κάμνει γὰρ ζεῖδι I κ' ἐκεῖνος τὴν ἔχει γὰρ φινύραν!

Ἡ βλακία ἢ ἡ κουταμάρα, δὴν μεγίτω κακῶ, πολλοὺς εἰς ὄλεθρον ἤγαγον· λέγει ὁ ἱερὸς Σατυριτῆς εἰς τὸ 10 κεφ. τῶν ἐξουθενουμένων του, ἀμμὰ ἐν' ἀλήθεια. Μακάρι νὰ μὴ φύσησῃ βορκᾶς, γιὰτι ἂν φύσησῃ θὰ σκορπίσῃ τὸ κακὸν εἰς οὐλην τὴν Κύπρον.

12 τοῦ Μα 1884.

Χίτης Ματιγίδης μέλος μουτικῆς τινος ἀτυνοίας.

Ἐν Βηρυτῶ τῇ 21 Μαΐου 84.

Κύριε Τρουμπετάρη.

Θέλω νὰ σοῦ ἐρωτήξω κάτι τι ἀδελφέ. Ἐσὺ καταλάβεις πῶς ἔτσι πράγματι. Δὲν ὑπάρχει καμὴ μαγὰ ἢ ὅποια ἔμπορεῖ νὰ κάψῃ νάκκουρι τὴν δύναμιν αὐτῶν τῶν γλωσσῶν, Ἀγγλικῆς καὶ Γαλλικῆς; Προχθῆς εἶδα ὅτι ἔσαν ἔμαθι δύο Ἀγγλικὰ κ' ἔγινε ἐγγλίζος ὡς τὰ μπούτια. Σήμερον νὰ σοῦ πῶ ἕνας ὁ ὁποῖος ἔκαμε 6 μῆνας ἐ τὴν Ἀντούρα ἔ' ἔμαθι τριάμισυ γαλλικὰ (χαράστα γαλλικὰ) καὶ ἔνα μῆνα ἔ' ἔνα Μαλ-ίζον ἀγγλικὰ. Αὐτὸς ἄμα δὴ ἕνα Γάλλον κάμνει τὴν περπατισίαν τοῦ γαλλικῆν, ἄμα δὴ ἕνα Ἀγγλον τὴν τοῦ Ἀγγλον, τυχαίνει πῶς βλέπει Ἀγγλον καὶ Γάλλον μαζὺ, καὶ τότε παθαίνει σὸν γὴν μούλαν στὸ ἀλακάτι.

Ἄ μασκαραλλικὴ πῶς θὰ πάθωμιν. Ἐχασαν τὸν ππούσουλᾶν τοὺς οἱ υἱοὶ μας. Ὁ ἕνας φίλος χαιρετῶ, ἐγγίζοντας τὴν μίτην τοῦ καστουνοῦ τοῦ στοῦ καπτελλῆν του, ὁ ἄλλος χαιρετᾶ μὲ τὸν δάκτυλότου γευάτον ἀπὸ ἰκκισαρίσιμα δακτυλίδια.

Τὸ μασκαραλλικὴ ἐνεῖ, ὅτι οἱ τζέπαις τοῦ γελλεκκίῶ τους, γύρου, γύρου τοῦ χρόνου τῆναι σιδηρωμέναις, ὅπως τ' ὄσταις ἔστειλιν ὁ ράπτης. Μόνον κάθε Κυριακῆν νὰ ἡμπορῆς νὰ εἴρῃς ἀκαντὰ παραδάκια, διὰ τὸν πρῶινὸν καὶ δηλιῶν, καφῆν τους.

Ἐκεῖνος πῶς σοῦ ἔγραψε προχθῆς γιὰ τὸν πρῶτον ἐξέχασε νὰ σοῦ πῇ ὅτι προσπαθεῖ νὰ μιμηθῇ τοῖς Ἀρχιτελώνην κ. Α. Μόρτον, ἀλλὰ, φίλε μου, ὁ δικός μας, δηλαδὴ ὁ τελευταῖος, δὲν τὸ πάει πίσω, διότι καὶ αὐτὸς θέλει νὰ κάμῃ τὴν περπατισίαν τοῦ πρῶην Ἀμρικανοῦ προξένου κ. Τσανόλα (Κόνσολα.)

Ἄμποτε ὁ ἀφέντης ὁ Θεὸς νὰ λυπηθῇ τὰν κόσμον του. Τὸ Τσιριπηλλί.

Λευκωσίᾳ 17 Μαΐου 84.

Κύριε Συντάκτη τῆς "Σάλπιγγος"

Ἡ κόδις ἡμῶν εὐρίσκειται εἰς μεγάλην κίνησιν. Λέγεται ὅτι ὁ Σιάχης τῆς Περσίας φθάσει ὁσωνοῦπω εἰς τὴν Νῆσον, κύριον δὲ μέλημα αὐτοῦ ἔσται νὰ ἐπισκεφθῇ τὴν πρωτεύουσάν, ἔθθα θέλει διαμείνῃ τινὰς ἡμέρας. Ὁδὲν μεγάλα ὑπὸ τῶν Χρι-

στιανῶν προετοιμασίαι γίνονται, κατάλογος δὲ συνδρομῶν ἠνιῶχθη ἵνα ἡ ὑπνδοχὴ γίνηται ἕσον ἐνιστι μεγαλοπρεπείστατη. Αἰγίται δ' ἐπίσης ὅτι φέρει μεθ' ἑαυτοῦ πολλὰ καὶ διάφορα παρὰ ἡμᾶς ὅπως ἀποιμίμ, πολλοὺς τῶν ἐνταῦθα. Φήμεν μάλιστα κυκλοφορεῖ ὅτι πολὺσαρκῶς εἰς κύριος ἔλαβεν ἐπιστήμως ἐσχάτως τὸν διωρισμὸν αὐτοῦ ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς Α. Σιαχότητος ἐνταῦθα, ὅστις, ὡς λέγουν, ἤρχει καὶ τὰς διδραχὰς αὐτοῦ διὰ τοῦ "ἐλευσίται γὰρ ὁ Μισσίας δι' ἄλλης ὕδου."

Ἐρὲ ἀδελφί, τί κατᾶσται εἶναι αὐτῆ μετὰ τῶν φίλων καὶ γείτονα ἡμῶν κύριον... μὲ τὴν ματιῶν πᾶχει τοῦ περιπέτου ἐν τῇ μεγάλῃ ὁδῷ;... Καθ' ἑκάστην ἀφῆστατόν τι (μᾶς ἰννοεῖ ὁ φίλος μας) διέρχεται διὰ τοῦ καταστήματος τοῦ συνιννοοῦνται, ἢ ἰσοῦ αὐτῶν ἀμέσως εἰς κίνησιν, κρατοῦν αὐτῆς χερσὶ κατᾶσται καὶ "φορα τὰ πιντῆ", διὰ πῶν; "Θοῦ ἔνριε φυλακῆν τῇ στόματί μου". Ἡμῖς, καθ' ἑμπειρότην, συμβουλεύομεν τὸν φίλον καὶ γείτονα μας νὰ πᾶσῃ διότι ὁ μὲν Ἰούλιος πλησιάζει, ὁ δὲ ναῦλος διὰ τῆ Σμύρην εἶνε πολὺ ἀκριβός.

Ξεκοκκλασμίνας.

Λύσις τοῦ ἀνίγματος ε'.

ἄνα—πυρα—διὰ, ἀναπαραδιά. Λυτῆρις. Ν. Π. Λανίτου, Ε. Χ. Μοδιῶς, Σ. Μ. ἐκ Λιμησοῦ. I. Γ. Μιχαηλίδης ἐκ Λευκωσίας.

Λύσις λογογράφου

"Ὁ κύων ὅστις δάκει θέλει δηχθῆ". Λυτῆρις. Π. Χ. Μοδιῶς ἢ Μινέλ Δ. Φραγκοῦδη.

ΑΙΝΙΓΜΑ 1α'.

Εἶμαι ὄπλον εἰς τὰς χεῖρας δύο φίλων πολεμίων, διατρίχω δὲ ἀπαύτως τοῦ πολέμου τὸ πεδίου. Ἄν μὴ ἀποκεφαλίσῃς εὐμορφὸν μου παλληκᾶρι θὰ μὲ εἴρῃς ἕνα τόσον εἰς τὴν ράχιν σου γομφί. Λευκωσία. I. Β.

Ερώτησις γ'.

Γυνὴ τις ἐορτάζουσα τὴν ἡμέραν τῆς γεννήσεώς της ἔλεγε "σήμερον ἐορτάζω ἐγὼ διὰ εἰκοστὴν φορὰν τὴν ἡμέραν τῆς γεννήσεώς μου, ἢ ἄνριον ἐορτάζει ὁ πρωτότοκος υἱός μου διὰ πεντηκοστὴν φορὰν τὴν ἡμέραν τῆς γεννήσεώς του" πῶς γίνεται τοῦτο;

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου Ἀληθείας